

Sensen), skal jeg udtale, at jeg ikke i dette Dilemma er istand til nærmere at sige, om, eller i hvilken Udstrækning yderligere Undersøgelser ere fornødne paa det angivne Sted, men at de Undersøgelser, der anses for at være hensigtsmæssige og ønskelige, naturligvis ville blive foretagne. Jeg tror imidlertid ikke, at der er Anledning til af den Grund at forhøje Summen paa § 19 II. B. 2. med 1,000 Kr. — Med Hensyn til Vindringsforlaget under Nr. 224 skal jeg ikke gaa ind paa de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund) i den Anledning. Jeg er heller ikke istand dertil, da jeg ikke har noget nøie Kjendskab til Forholdene derovre. Jeg vil kun sige, at naar man taler om de store Byrder, som Giendommene der have overfor Digelaget, vilde det være meget oplysende, naar man tillige lærte at kjende de Fordele, Digelaget har for dem. Det vilde give en meget bedre Forestilling om, hvorledes Forholdene ere. At Digelagets Byrden er stor, er erkjendt og har ogsaa havt til Følge, at Finantsudvalget er gaaet ind paa en Lettelse, der ikke er ganske ubetydelig, og ogsaa ved velvillig Imødekommen fra Udvalgets Side andrager en noget større Sum, end Regeringen havde paatænkt at bringe i Forslag. Saaledes som Forslaget nu foreligger, er Meningens jo, at der aarlig skal betales Digelaget 15,000 Kr., indtil det optagne Laan i det Væsentlige er afbetalt. Det vil ske henved Aaret 1900 eller deromkring, og derefter bliver den til Staten paadragne Gjæld at betale med 6 pSt. aarlig, hvoraf de 4 pSt. ere Rente. Jeg har tilladt mig at bemærke dette udtrykkelig, fordi Forholdene nu stille sig noget anderledes med Hensyn til Afbetalingerne og Ordningen i det Hele, end man har opgivet i Bemærkningerne til Finantsloven.

Chr. Jensen: Hvorvel den høitagtede Minister ikke gav noget bestemt Tilfagn om at lade den paatænkte Linie fra Lundholm til Vindeby under søge, fandt jeg dog i den høitagtede Ministers Udtalelse saa meget, at Ministeren lovede at lade alle de fornødne Undersøgelser foretage. Jeg slutter da, at denne Linie vistnok ogsaa vil blive regnet til en af de Fornødenheder, der i en nær Fremtid ville blive undersøgte, og da den høitagtede Minister anser den Sum, der er opsørt paa Finantsloven, for tilstrækkelig, finder jeg mig foranlediget til at tage mit Vindringsforlag til § 19 tilbage.

Formanden (Kraabe): Vindringsforlaget udenfor Betænkningen til § 19 er saaledes taget tilbage. Hvis Ingen optager det, vil det være bortfaldet (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Berg: Der er et Par Vindringsforslag, som jeg paa et Mindretals Begne skulde omtale.

Det er først Forslaget under Nr. 214, hvor et Mindretal foreslaar at forhøje det af den meget ærede Minister forlangte Beløb til 60 Jernbanevogne fra 155,000 Kr. til 165,000 Kr., altsaa med 10,000 Kr. Det er nærmere forklaret i et Par Bemærkninger i Betænkningen, hvorfor vi foreslaa dette. Ministeren forlanger 50 aabne og 10 lukkede Godsvoagne; vi ønskede, at han skulde faae 30 aabne og 30 lukkede. Tanken med vort Forslag er den, at man kunde ønske nogle flere lukkede Vogne øst for Storebelt til Befordring af Kvæg, idet man egentlig kunde ønske den Regel indført fra Statsjernbanebestyrelsens Side, at Kvæg bliver at transportere i lukkede Vogne, ialtsald den største Del af Aaret, medmindre det udtrykkelig af Affenderen forlanges, at de skulde være aabne, og i det Tilfælde, dette forlanges, skulde han ikke derfor have noget Afslag i den stipulerede Fragt. Den Regel ønskede Mindretallet indført af Hensyn til Kvægets Transport og de Følger, der kunne flyde af, at Kvæg transporteres i aabne Vogne, navnlig i slet Veir eller paa Vinterdage, Følger, som ingenlunde altid kunne antages at falde paa vedkommende Affender eller Køber, for hvis Regning eller Risiko Kvæget besfordres, men som ogsaa i visse Tilfælde kunde komme til at falde Offentligheden til Byrde, forsaavidt der paadrages Sygdomme, som ved en eller anden Fortolkning kunne hjemle Erstatning af det Offentlige, ligesom der selvfølgelig ved saadanne Sygdomme kan foranlediges Statsmyndighedernes Ulemper og ogsaa kan foranlediges Forskyrrelser og en Mistænke til Kvægbestanden, der i og for sig slet ikke behøver at være begrundet. Man har da ment, at dersom et saadant Forslag vedtoges under denne Opfattelse, vil Regeringen jo komme til at benytte lukkede Vogne til Kvægtransporten, og at den derigjennem vil faae aabne Vogne, som den nu efter sit Forslag maa antages at mangle, til anden Transport, nemlig de aabne Vogne, som blive overflødige ved Kvægtransporten. At lase sig ind i Begjæmselsen af dette Spørgsmaal, hoormange aabne Vogne Ministeren skulde bruge til Befordring af Gods og andet forskjelligt Materiale, ligger jo sjernt fra Mindretallet, men man har villet have denne Betragtning frem ved dette Vindringsforlag. — Der foreligger dernæst et Forslag under Nr. 218. Dette Forslag ser jo meget omsfattende ud, idet vi foreslaa udstemt et Beløb af 367,000 Kr., men naar man gjennemlaser Motiveringen, er det ikke et saa slemmt Forslag, som det ser ud til. Dette Beløb forlanges iaar til Udvidelse af Værkstederne ved Aarhus Jernbanestation og til Forsyning af disse Værksteder med Maskiner, Apparater og Inventar. Man vil imidlertid lægge Mærke til, at det heder i Anmærkningerne, at, naar disse Fabriker faae denne Udvidelse, ville de dog ikke være tilstrækkelige til at kunne fylde sigjøre Kravene, saa-